

Când se frânge fuiorul...

CTN

Când toamna-și scutură covorul
Peste grădini și peste gânduri,
Tăcerile își frâng fuiorul,
Priviri se-nalță rânduri, rânduri!

Și cheamă din ruptura zării
Cu rugi aprinse la icoane
Pe cei ce ca nisipul mării
S-au dus spre alte bastioane...

Când peste câmp tronează luna
Și bruma se așterne-n plete,
Viața își potrivește struna
Pe ritmuri noi de menuete.

Iar printre ramuri desfrunzite
Precum o inimă zdrobită,
Trec dorurile rătăcite
Și dragostea nețărnută.

Când toamna-și scutură covorul,
Tu faci popas printre frunzare;
În pragul casei stă doar dorul
Și ochii ce se pierd în zare...